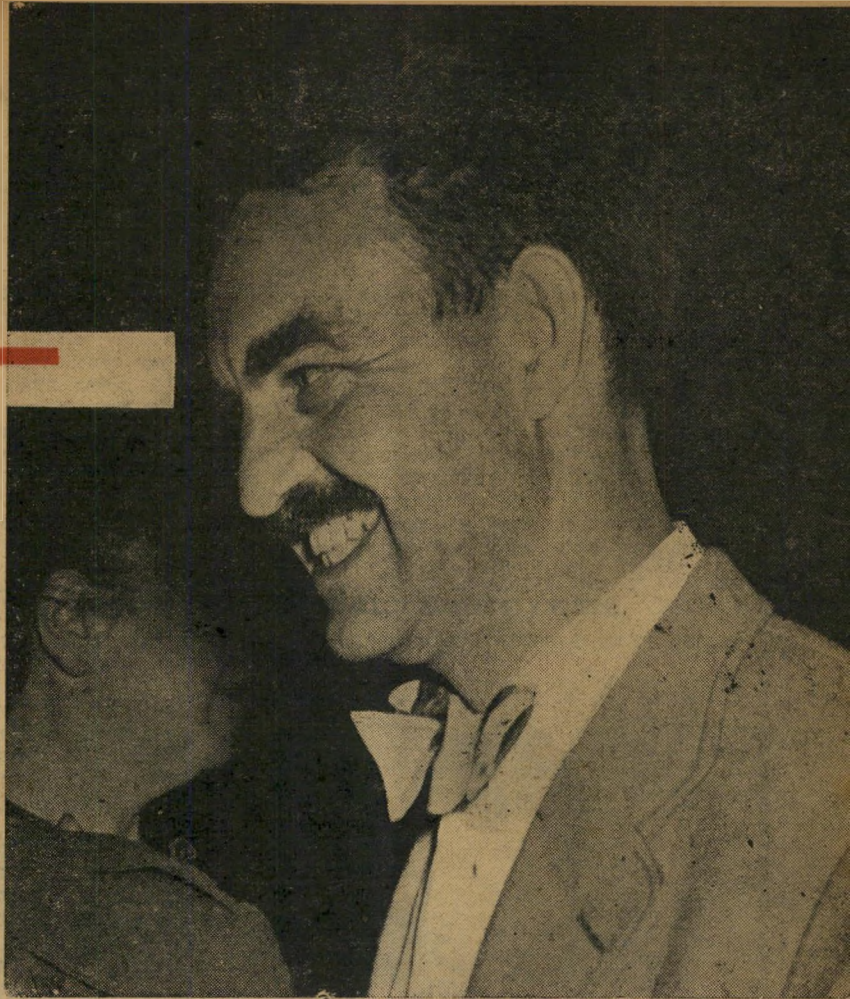

מיסטר בור

עצמו בגיל בו שוב אינו יכול "למעשה", הוא מספר, "אין על ההרפתקה הגדולה, על מן קשה להגשים את החלום, היוו שנתנו מסתתרו כל בנים אים את הוצאות הנסיעה לאפני יהיו : שני זוגות מכנסיים ק מלבד זאת קנה לבני נילון א במקום מצער צבאי. הוא גם חבר מכובד מאד באגוד פורים על פני כל העולם. ה

יש קול ישראל חיטט באוסף התקליטים של התחנה. לא היה קל למצוא את התקליט שחיפש : הקלטה של הורה — לא אתם ניגון של הורה, כי אם הקלטה של הורה שעה שרוקדים אותה, על כל הרקיעות והטפוחות, היללות והשגעון. לבסוף הוא נמצא, ולא היה מלא בלבדו. התקליט שחיטט היה מוזר ביותר, לא מן הסוג המקובל. אולם בהשוואה למבקשה, יכול היה התקליט המבוקש להראות שיגרת, חסר-צבע לחלוטין. לפני שלושה חודשים היה מבקש התקליט איזאדור ברגר עורר-דין אמריקאי רגיל, שעסק משך 27 מתוך 47 שנותיו בצרות לקוחותיו מבין תושבי עיר תעשיית המכוניות דטרויט. עד אשר יום אחד עלה בו הרעיון כי לא כדאי לעבוד כמו משוגע כל החיים ולצבור כסף כדי למצוא את

חולצה לבנה ועניבה. כך נראה איזאדור ברגר, הנורמלי — כפי שהכירו אותו יודיו ובני משפחתו באמריקה. פעם לבשתי חולצה לבנה וענודתי עניבה, הוא מספר. תמונה זו צולמה במסיבה שנערכה לכבוד רביאלוף יעקב דורי ואשר בה השתתף ברגר, אחד מפעילי המגבית היהודית בדטרויט. מרכז תעשיית המכוניות.

ברגר, הצייד הנועז. בקשמיר רצה ברגר לעשות מה שעושה כל אדם המכבד את עצמו : לצוד נמר טרוף, "שכבתי שם, פחות מעשרים מטר מהזייה הסורפת, ולא ידעתי מה לעשות — ללחוץ קודם על הדק המצלמה או על הדק הרובה שהחזקתי בפעם הראשונה בחיי". לבסוף ניצח הרובה וברגר שלח עור נמר כמזכרת הביתה, בו ישמש העור כמרבד.

המונית האופניים. בטיאס לא זה קיימת בעייה של השגת חלקי חיי המונית האופניים שלי שיתחלף אתי

משקה מוכר. לפחות דבר אחד היה מוכר לברגר בכל ארץ שבה אליה : המשקה האמריקאי הידוע קוקה-קולה. מודעותיו נמצאו בכל מקום

פאקיר ותייר אמריקאי. בתמונה זו שצולמה — ככל שאר התמונות בעמוד זה — עליידי ברגר עצמו הוא ביקש להנציח את פגישתו עם פאקיר בבירה ההודית דלהי, ליד מקום קבורתו של מאהאטמה גנדי. הוא איש מאושר, מספר ברגר על הפאקיר. הוא צריך כל כך מעט דברים.